

บทที่ ๔

บริบทของพื้นที่ศึกษา

จากข้อมูลการพัฒนาาระบบข้อมูลตำบล(TCNP) ได้ข้อมูลที่ชี้ให้เห็นทุนและศักยภาพ รวมทั้งปัญหาหรือความต้องการของประชาชนในตำบลบ้านไทย ซึ่งมีประโยชน์ในการนำไปใช้ในการจัดทำแผนตำบล และโครงการกิจกรรมในการแก้ปัญหา หรือพัฒนานวัตกรรม โดยจะนำเสนอเป็น ๒ ส่วนคือ ๑) บริบทตำบล เพื่อให้เกิดความเข้าใจในภาพรวมของพื้นที่ ทั้งประวัติความเป็นมา สภาพลักษณะภูมิประเทศ สภาพเศรษฐกิจ การท่องเที่ยว สภาพสังคมวัฒนธรรม ทรัพยากรธรรมชาติและแหล่งประโยชน์ สภาพการเมืองการปกครอง จำนวนและลักษณะประชากรของแต่ละหมู่บ้าน และ ๒) ข้อมูลพื้นฐาน ๗ ด้าน รายละเอียดดังนี้

๔.๑ บริบทของพื้นที่

๔.๑.๑ ประวัติความเป็นมาของตำบล

เจ้าอนุวงศ์แห่งเวียงจันทน์ ยกทัพมาตีเมืองโคราชและได้กวาดต้อนผู้คนไปเป็นเชลย ทำให้หมู่บ้านแถบนี้รกร้าง ต่อมาประมาณปี พ.ศ. ๒๔๕๓ มีหลวงแสง แสงงาม ได้อพยพภัยสงครามจากโคราชมาตั้งหมู่บ้านเป็นบ้านการแอนด์ อำเภอยักษ์ภูมิพิสัย และเกิดภัยแล้งอย่างหนัก หลวงแสงและพรรคพวกได้แสวงหาพื้นที่ที่มีความอุดมสมบูรณ์ มาพบโนนแห่งหนึ่งมีสัตว์มากมายหลายชนิด และมีต้นไม้ขนาดใหญ่ขึ้นเต็มเป็นจำนวนมาก ที่สำคัญมีหนองน้ำล้อมรอบน่าจะเป็นพื้นที่ที่อุดมสมบูรณ์เหมาะแก่การตั้งหมู่บ้าน สร้างความพึงพอใจให้กับหลวงแสงและพรรคพวกเป็นอย่างมาก จึงได้กลับไปชักชวนลูกหลานจากบ้านการแอนด์อพยพมาตั้งหมู่บ้านที่โนนสำโรง เพราะมีต้นสำโรงขนาดใหญ่ และตั้งหมู่บ้านสำโรงเป็นหมู่บ้านแรก ต่อมาเมื่อลูกหลานได้แยกหมู่บ้านออกไปอยู่ตามทิศต่าง ๆ ทิศเหนือตั้งเป็นหมู่บ้านศรีณรงค์ (เดิมเรียกว่าบ้านหมอดวง) มีการเลือกตั้งกำนันครั้งแรกผู้ที่ได้รับเลือกมีถิ่นที่อยู่คือบ้านศรีณรงค์ จึงตั้งชื่อเป็นตำบลศรีณรงค์ ตามบ้านที่อยู่ของกำนันคนแรก ตำบลศรีณรงค์ตั้งขึ้นเมื่อปี พ.ศ. ๒๔๘๗ โดยมีพื้นที่แยกออกจากตำบลชุมพลบุรี มีกำนันคนแรกคือนายทองปาน ปริบูรณ์ เป็นผู้ตั้งชื่อตำบลโดยตั้งตามชื่อหมู่บ้านที่ตนปกครองอยู่ คือ บ้านศรีณรงค์ ตำบลศรีณรงค์ อยู่ห่างจากจังหวัดสุรินทร์ประมาณ ๙๖ กิโลเมตร ระยะห่างจากที่ว่าการอำเภอชุมพลบุรีระยะทาง ๕ กิโลเมตร

อาณาเขตทิศเหนือจรดตำบลราชบุรีเจริญ อำเภอยักษ์ภูมิ จังหวัดมหาสารคาม ทิศใต้จรดตำบลสะแก อำเภอสตึก จังหวัดบุรีรัมย์ ทิศตะวันออกจรดตำบลชุมพลบุรี อำเภอชุมพลบุรี จังหวัดสุรินทร์ ทิศตะวันตกจรดตำบลกระเบื้อง อำเภอลำทะเมนชัยจังหวัดสุรินทร์ ตำบลศรีณรงค์มีพื้นที่รวมประมาณ ๗๐ ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ ๔๓,๗๕๐ ไร่ เดิมมี ๑๗ หมู่บ้าน ต่อมาในปี พ.ศ. ๒๕๓๕ ได้มีการแยกหมู่บ้านออกไป ๕ หมู่บ้าน ตำบลกระเบื้องในปี พ.ศ. ๒๕๔๐ มีการตั้งหมู่บ้านเพิ่มอีก ๑ หมู่บ้าน ปัจจุบันตำบลศรีณรงค์มี ๑๓ หมู่บ้าน ประชากรรวมทั้งสิ้น ๗,๕๙๑ แยกเป็นชาย ๓,๗๘๓ หญิง ๓,๘๐๘ จำนวนครัวเรือนรวมทั้งสิ้น ๗,๕๙๑ แยกเป็นชาย ๓,๗๘๓ หญิง ๓,๘๐๘ จำนวนครัวเรือนรวมทั้งสิ้น ๑,๗๗๐ ครัวเรือน

ตำบลศรีณรงค์ ตั้งขึ้นเมื่อ พ.ศ. ๒๔๘๗ โดยมีพื้นที่แยกออกจากตำบลชุมพลบุรี เดิมเป็นสภาตำบลศรีณรงค์ได้รับการยกฐานะเป็นองค์การบริหารส่วนตำบลศรีณรงค์ เมื่อวันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐ ต่อมาในปี พ.ศ.๒๕๓๕ ได้มีการแยกหมู่บ้านออกไป ๕ หมู่บ้าน ให้ตำบลกระเบื้อง ในปี พ.ศ.๒๕๔๐ มีการตั้งหมู่บ้านเพิ่มขึ้นอีก ๑ หมู่บ้าน ปัจจุบันตำบลศรีณรงค์ มีหมู่บ้านทั้งหมด ๑๓ หมู่บ้าน องค์การบริหารส่วนตำบลศรีณรงค์ เป็นหน่วยงานการปกครองส่วนท้องถิ่นตามนโยบายการกระจายอำนาจสู่หน่วยปกครองขั้นพื้นฐาน

ของรัฐบาล ซึ่งตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ.๒๕๓๗ มีผลบังคับใช้เมื่อวันที่ ๒ มีนาคม ๒๕๓๘ กำหนดให้องค์การบริหารส่วนตำบลมีอำนาจหน้าที่ที่จะต้องปฏิบัติในการให้บริการและพัฒนาท้องถิ่นหลายประการ

ตารางที่ ๑ จำนวนครัวเรือน และประชากรจำแนกตามรายหมู่

หมู่บ้าน	จำนวนครัวเรือน	จำนวนประชากร		
		หญิง	ชาย	รวม
หมู่ที่ ๑ บ้านสำโรง	๑๑๙	๒๙๔	๒๘๘	๕๘๒
หมู่ที่ ๒ บ้านเบง	๑๐๕	๒๔๘	๒๖๐	๕๐๘
หมู่ที่ ๓ บ้านท่าลาด	๑๒๕	๓๐๔	๓๒๓	๖๒๗
หมู่ที่ ๔ บ้านโนนโจด	๕๕	๑๒๗	๑๒๒	๒๔๙
หมู่ที่ ๕ บ้านขี้เหล็ก	๘๗	๒๐๘	๒๑๖	๔๒๔
หมู่ที่ ๖ บ้านโคกเม็ก	๙๔	๒๑๒	๒๑๗	๔๒๙
หมู่ที่ ๗ บ้านยางชุม	๙๑	๒๐๘	๒๐๗	๔๑๕
หมู่ที่ ๘ บ้านศรีณรงค์	๖๔	๑๕๖	๑๖๐	๓๑๖
หมู่ที่ ๙ บ้านวังศิลา	๑๐๙	๒๖๐	๒๕๙	๕๑๙
หมู่ที่ ๑๐ บ้านสำโรงเหนือ	๑๑๓	๒๘๙	๒๖๔	๕๕๓
หมู่ที่ ๑๑ บ้านโคกสนวน	๗๘	๑๗๙	๑๖๕	๓๔๕
หมู่ที่ ๑๒ บ้านยางชุมเหนือ	๑๐๕	๒๔๖	๒๓๗	๔๘๓
หมู่ที่ ๑๓ บ้านยางน้อย	๔๕	๑๑๕	๑๑๑	๒๒๖
รวม	๑,๑๙๐	๒,๘๔๖	๒,๘๒๙	๕,๖๗๕

ที่มา : องค์การบริหารส่วนตำบลศรีณรงค์ พ.ศ. ๒๕๕๘

๔.๑.๒ สภาพลักษณะภูมิประเทศ

ลักษณะพื้นที่ตำบลศรีณรงค์มีสภาพภูมิประเทศเป็นที่ราบลุ่มคุณภาพดินดีปานกลาง เป็นดินร่วนปนทรายเหมาะสำหรับการทำการเกษตร และมีแหล่งน้ำธรรมชาติของตำบลศรีณรงค์ ดังนี้

๑) แม่น้ำมูล เป็นแม่น้ำขนาดใหญ่ที่ไหลมาจากจังหวัดนครราชสีมา ผ่านจังหวัดบุรีรัมย์ ผ่านตำบลศรีณรงค์ ช่วงระหว่างบ้านท่าลาด หมู่ ๓ บ้านยางชุมใต้ หมู่ ๙ เป็นแม่น้ำที่กั้นเขตระหว่างอำเภอสตึกกับอำเภอชุมพลบุรี นับว่ามีความสำคัญกับชาวตำบลศรีณรงค์เป็นอย่างมาก เป็นแหล่งอาหารธรรมชาติขนาดใหญ่เป็นที่ตั้งสถานีสูบน้ำด้วยระบบไฟฟ้าเพื่อการเกษตร จำนวน ๒ สถานี เป็นแหล่งน้ำที่ใช้เลี้ยงปลาในกระชังสร้างอาชีพเสริมเพิ่มรายได้ให้กับชาวตำบลศรีณรงค์เป็นจำนวนมาก

๒) ลำพลับปลา เป็นลำน้ำที่ไหลผ่านตำบลศรีณรงค์ระหว่าง ๓ หมู่บ้าน คือบ้านศรีณรงค์ หมู่ ๘ และบ้านโนนโจด หมู่ ๕ กว้างประมาณ ๕๐ เมตร ยาวประมาณ ๔,๐๐๐ เมตร เป็นแหล่งน้ำที่ชาวตำบลศรีณรงค์ใช้เป็นแหล่งน้ำเพื่อทำการเกษตร แหล่งผลิตน้ำประปาหมู่บ้าน แหล่งอาหารจากธรรมชาติ กั้นเขตระหว่างตำบลศรีณรงค์ กับตำบลราษฏร์เจริญ อำเภอพยัคฆภูมิพิสัย จังหวัดมหาสารคาม

๓) ลำห้วยประแดงพาย เป็นลำห้วยที่กั้นเขตระหว่างตำบลศรีณรงค์ ช่วงบ้านท่าลาด หมู่ ๓ กับตำบลกระเบื้อง อำเภอลำทะเมนชัย เป็นแหล่งน้ำใช้ผลิตน้ำประปาบ้านท่าลาด หมู่ ๓ เป็นแหล่งน้ำเพื่อใช้ทำการเกษตร เป็นแหล่งหาปลาตามธรรมชาติของชาวตำบลศรีณรงค์ และตำบลกระเบื้อง เป็นแหล่งน้ำปลูกผักสวนครัวที่สำคัญของชาวบ้านท่าลาด

๔) กุดไค้กุดคา เป็นหนองน้ำสาธารณะขนาดใหญ่ เนื้อที่ประมาณ ๒๕๐ ไร่ อยู่ในพื้นที่บ้านยางชุมใต้ หมู่ ๗ เป็นแหล่งน้ำขนาดใหญ่ที่มีความสำคัญทางการเกษตร แหล่งผลิตน้ำประปาหมู่บ้านให้บริการ ๕ หมู่บ้าน (หมู่ ๕,๗,๙,๑๑ และ ๑๒) เป็นแหล่งน้ำขนาดใหญ่ที่ชาวบ้านหาปลาตามธรรมชาติ

๕) หนองอีทัน เป็นหนองน้ำสาธารณะขนาดใหญ่ มีเนื้อที่ประมาณ ๕๔ ไร่ เป็นแหล่งน้ำที่มีความสำคัญในการทำเกษตรของชาวตำบลศรีณรงค์ อยู่ในพื้นที่บ้านโคกเม็ก หมู่ ๖ เป็นแหล่งหาปลาตามธรรมชาติและทำการเกษตรกรรมของชาวตำบลศรีณรงค์เป็นส่วนใหญ่

๔.๑.๓ สภาพทางเศรษฐกิจ

สภาพเศรษฐกิจของชุมชนจัดอยู่ในเกณฑ์ดี มีแนวโน้มจะขยายตัวเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องจากระบบคมนาคมมีความสะดวก เพิ่มความสะดวกในการให้บริการกับหมู่บ้านในตำบล มีการติดต่อสื่อสารระหว่างตำบลและหมู่บ้าน และอาชีพหลักของประชาชนชาวตำบลศรีณรงค์คือการทำเกษตร (ทำนา) โดยจะทำปีละ ๒ ครั้ง ช่วงเดือน พฤษภาคม ถึงเดือน ธันวาคม (นาปี) และ เดือนมกราคม ถึงเดือนมีนาคม (นาปรัง) หลังฤดูเก็บเกี่ยวชาวบ้านจะประกอบอาชีพเสริมต่าง ๆ เช่น ทอเสื่อกก ทอผ้าไหม ค้าขาย การเลี้ยงสัตว์ เช่น วัวควาย ช้าง ไก่ หมู นอกจากนี้ยังมีอาชีพอื่น เช่น รับจ้างทั่วไป ค้าขาย รับราชการ เลี้ยงปลาในกระชัง ซึ่งปัจจุบันมีประชาชนให้ความสนใจในอาชีพนี้เพิ่มขึ้นมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งประชาชนที่อาศัยอยู่ริมแม่น้ำมูล

๔.๑.๔ การท่องเที่ยว

แหล่งท่องเที่ยวของหมู่บ้านวังศิลา ตำบลศรีณรงค์ที่สำคัญ คือ การจัดประเพณีบุญบั้งไฟบ้านยางชุม - วังศิลา (หมู่ ๗,๙ และ ๑๒) เป็นประเพณีที่สืบทอดกันมานานและจัดขึ้นเป็นประจำทุกปี ซึ่งเป็นความภาคภูมิใจของชาวตำบลศรีณรงค์เป็นอย่างมาก และกลุ่มเลี้ยงปลาในกระชังบ้านเบง (หมู่ ๒) ได้รับการพัฒนาเป็นสถานที่ท่องเที่ยวของโครงการเทศบาลของดีเมืองสุรินทร์ ภายใต้ชื่อกิจกรรมชื่อ “พายเรือน้อย คอยกินปลาเผา เล่าเรื่องเศรษฐกิจพอเพียง” เป็นการพานักท่องเที่ยวชมวิถีชีวิตของกลุ่มเลี้ยงปลาในกระชัง และชมสภาพแวดล้อมตามธรรมชาติริมฝั่งแม่น้ำมูล ซึ่งมีหาดทรายขาวทอดยาวไปตามแม่น้ำมูล

๔.๑.๕ สังคมวัฒนธรรม

เนื่องจากบรรพบุรุษของชาวบ้านวังศิลา ตำบลศรีณรงค์มีการย้ายถิ่นฐานมาจากหลายที่ การสืบทอดประเพณีวัฒนธรรมท้องถิ่นจึงมีหลากหลาย เช่น ชาวบ้านสำโรง หมู่ ๑, บ้านเบง หมู่ ๑๐, บ้านยางน้อย หมู่ ๑๓ มีการสืบทอดประเพณีวัฒนธรรมแบบเขมร เช่น ประเพณีโดนตา ในวันขึ้น ๑๕ ค่ำเดือน ๑๐ ของทุกปี เป็นการเซ่นไหว้บรรพบุรุษ ส่วนบ้านยางชุม หมู่ ๗, บ้านวังศิลา หมู่ ๙ และบ้านยางชุมเหนือ หมู่ ๑๒ และอีกหลายหมู่บ้าน จะมีประเพณีเดือนสามเรียกว่า “บุญข้าวจี” ทุกครัวเรือนในหมู่บ้านจัดเตรียมข้าวจี และนิมนต์พระสงฆ์มารวมกันที่ศาลาโรงธรรม ญาติโยมจะมาพร้อมกันแล้วอาราธนาศีล ว่าคำถวายข้าวจีเสร็จแล้วเอาข้าวจีไปใส่บาตรพระสงฆ์สวดมนต์จบ แล้วญาติโยมยกอาหารคาวหวานไปถวายพระ พระฉันเสร็จจึงอนุโมทนาเป็นการเสร็จพิธี แม้การนับถือจะมีส่วนที่แตกต่างกันแต่ถือว่าเป็นส่วนน้อย ประชาชนชาวบ้านวังศิลา ตำบลศรี

ณรงค์จะดำรงชีวิตด้วยการช่วยเหลือพึ่งพาอาศัยกัน แบบพี่แบบน้อง ถ้อยทีถ้อยอาศัยช่วยเหลือซึ่งกันและกัน และด้วยชาวตำบลศรีณรงค์เป็นชุมชนเกษตรกร ต้องอาศัยน้ำในการทำนา จึงมีความเชื่อเรื่องการบวงสรวงพระยาแถน ให้ฝนตกตามฤดูกาล และเพื่อเป็นการบวงสรวงสิ่งศักดิ์สิทธิ์คือ “ศาลเจ้าพ่อโอบราณ” ด้วย “บั้งไฟ” ซึ่งเชื่อว่าจะทำให้ฝนตกต้องตามฤดูกาล ชาวปลาอุคตมสมบูรณ์ ปกป้องคุ้มครองให้ชาวบ้านอยู่เย็นเป็นสุข มีการสืบทอดกันมาช้านานและจัดเป็นประเพณีอันยิ่งใหญ่ในวันขึ้น ๑๔ - ๑๕ ค่ำ เดือน ๖ ของทุกปี

๔.๑.๖ ทรัพยากรธรรมชาติและแหล่งประโยชน์

แหล่งประโยชน์ในตำบลศรีณรงค์ อำเภอชุมพลบุรี จังหวัดสุรินทร์ มีดังนี้

- โรงเรียนบ้านสำโรง
- โรงเรียนบ้านศรีณรงค์
- โรงเรียนสนวนโคกเม็ก
- โรงเรียนบ้านยางชุม
- โรงเรียนบ้านท่าลาด
- ศูนย์พัฒนาเด็กก่อนวัยเรียน จำนวน ๒ แห่ง
- วัด ๓ แห่ง สำนักสงฆ์ ๕ แห่ง
- ศาลาประชาคม ๑๓ หมู่บ้าน
- รพ.สต.ศรีณรงค์
- สถานที่ราชการตำบล
- ลานกีฬาตำบล
- สถานีสูบน้ำด้วยพลังงานไฟฟ้า ๒ สถานี
- ประปาหมู่บ้าน ๕ แห่ง

ทรัพยากรธรรมชาติ ในตำบลศรีณรงค์ อำเภอชุมพลบุรี จังหวัดสุรินทร์ มีดังนี้

- ลำแม่น้ำมูล
- ลำพลับปลา
- กุดไค้กุดคา
- กุดหิน
- ลำประแดงพลา
- หนองน้ำหมู่บ้านสำโรง หมู่ ๑, หมู่ ๑๐
- ห้วยอีพันบ้านโคกเม็ก
- ป่าชุมชน หมู่ ๗ หมู่ ๙ และหมู่ ๑๒
- ป่าชุมชน หมู่ ๑ และหมู่ ๑๐

๔.๑.๗ การเมืองการปกครอง

เป็นการปกครองระบอบประชาธิปไตย และการปกครองตามระบบของทางราชการสถานการณ์ทางการเมือง การหาเสียงเลือกตั้งในการเลือกตั้งสมาชิก อบต. และผู้บริหาร มีการหาเสียงเป็นไปตามระบอบประชาธิปไตย และระเบียบกฎหมายที่เกี่ยวข้อง การมีส่วนร่วมการเลือกตั้งมีผู้มาใช้สิทธิ์เลือกตั้งนายกองค์การ

บริหารส่วนตำบลศรีณรงค์ครั้งที่ผ่านามาเมื่อ วันที่ ๑๙ ตุลาคม ๒๕๕๖ จำนวน ๔,๕๑๗ คน คิดเป็นร้อยละ ๘๐.๔๒ ของผู้มีสิทธิเลือกตั้ง โดยมีนายสุริยา ชลาชัย เป็นผู้ได้ถูกรับเลือกเป็นนายกฯ นายจักรพันธ์ แสงแก้ว เป็นกำนันตำบลศรีณรงค์ และมีผู้นำทั้ง ๑๓ หมู่บ้าน ซึ่งผู้ใหญ่บ้านหมู่ ๙ บ้านวังศิลา คือ นายคำเบา มูลจูล การมีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชนมุ่งเป้าหมายเดียวกันคือ ความกินดีอยู่ดีของประชาชนทำให้ประชาชนนั้นมีความเข้มแข็งด้วยทุนทางสังคม

๔.๑.๘ กลุ่มแม่บ้านวังศิลา

กลุ่มแม่บ้านวังศิลา จะจัดตั้งอยู่ในหมู่ที่ ๙ ของตำบลศรีณรงค์ อำเภอชุมพลบุรี จังหวัดสุรินทร์ กลุ่มเริ่มก่อตั้งเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๕๗ มีสมาชิกเริ่มต้น ๗ คน ณ ปัจจุบันมีสมาชิกทั้งสิ้น ๒๕ คน โดยสมาชิกแต่ละคนจะมีทุนเริ่มต้นคนละ ๑๐๐ บาทและสามารถเพิ่มทุนได้เรื่อยๆไม่มีจำกัด โดยมี นางสาวลอม ตลับทอง เป็นผู้นำกลุ่ม การรวมตัวของกลุ่มเกิดจากปัญหาของเกษตรกรในตำบลศรีณรงค์ เนื่องจากทำการเกษตรปลูกข้าวหอมมะลิทุ่งกุลาล้วนแล้วนำไปข้าวเปลือกไปขายให้แก่โรงสีข้าว แต่กลับได้ราคาข้าวหอมมะลิที่ต่ำมากอยู่ที่ราคา กิโลกรัมละ ๙ - ๑๒ บาท เท่านั้นซึ่งส่งผลให้เกษตรกรผู้ปลูกข้าวหอมมะลิทุ่งกุลา ได้รับผลเดือนร้อนจากการขาดทุนจากการขายข้าวหอมมะลิให้แก่โรงสีข้าว นางสาวลอม ตลับทอง ก็เป็นหนึ่งในจำนวนเกษตรกร ที่ได้รับความเดือนร้อนเช่นกัน จึงเกิดแนวคิดในการที่จะรวมกลุ่มคนในชุมชน เพื่อทำการจำหน่ายข้าวหอมมะลิทุ่งกุลาเองโดยตรง ไม่ต้องผ่านนายหน้าหรือโรงสี โดยประชาสัมพันธิ์ให้คนในชุมชนได้ทราบและรวมตัวกันตั้งกลุ่มขึ้นมาใช้ชื่อว่า “กลุ่มแม่บ้านวังศิลา”

กลุ่มแม่บ้านวังศิลา ได้ดำเนินการจำหน่ายข้าวหอมมะลิทุ่งกุลา ซึ่งเป็นข้าวจากสมาชิกภายในกลุ่มที่ดำเนินการปลูกและเก็บเกี่ยวแล้ว นำข้าวเปลือกไปทำการสีข้าว และนำข้าวหอมมะลิที่เป็นเมล็ดข้าวพร้อมนำไปบริโภค นำมารวมกันและจัดจำหน่ายให้ลูกค้า ตามคำสั่งซื้อ โดยจะจำหน่ายในราคา กิโลกรัมละ ๒๕ - ๔๐ บาท แล้วแต่คุณภาพของข้าวหอมมะลิ ซึ่งได้ราคาที่สูงกว่านำไปจำหน่ายที่โรงสีข้าว นอกจากนี้จะจำหน่ายตามคำสั่งซื้อของลูกค้า แต่กลุ่มยังได้รับการสนับสนุนจากหน่วยงานราชการได้แก่ องค์การบริหารส่วนตำบลศรีณรงค์เชิญให้ไปออกจำหน่ายสินค้าตามงานแสดงสินค้าต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นงานประจำอำเภอ หรืองานจำหน่ายสินค้าในอำเภออื่น ๆ ภายในจังหวัดสุรินทร์ที่จัดขึ้น ซึ่งกลุ่มแม่บ้านวังศิลา ได้รับความสนใจจากลูกค้าเป็นอย่างดี เพราะข้าวหอมมะลิทุ่งกุลานั้นมีจุดเด่นของความหอม นุ่ม จึงเป็นที่นิยมของกลุ่มผู้บริโภคทั่วไป ซึ่งส่งผลให้กลุ่มมีรายได้ที่เพิ่มมากขึ้น รายได้หลังหักค่าใช้จ่ายแล้ว ทางผู้นำกลุ่มก็จะมีแบ่งผลกำไรโดยยุติธรรมให้เท่ากันในทุกๆคน โดยจะมีเงินปันผลให้ร้อยละ ๘ ถึง ร้อยละ ๑๐ ของกำไรสุทธิ และกลุ่มมีการพัฒนาต่อยอดสินค้าที่มาจากข้าวหอมมะลิทุ่งกุลา ได้แก่ คุกกี้ เพื่อเพิ่มมูลค่าสินค้าให้มีราคามากยิ่งขึ้น